

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Valg af et Medlem til Udvalget angaaende Lovforslaget om Saltvandfiskeri i Stedet for Indenrigsminister Berg.

Paa Formandens Forslag valgtes *Doose*.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Valg af et Medlem til Udvalget angaaende Forslag til Lov om Behandling af forbryderske og forsømte Børn og unge Personer i Stedet for Indenrigsminister Berg.

Paa Formandens Forslag valgtes *Knop*.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Valg af et Medlem til Udvalget for Valgbrevets Prøvelse i Stedet for Minister for offentlige Arbejder Høgsbro.

Paa Formandens Forslag valgtes *Laust Jensen*.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Valg af to Medlemmer til Udvalget angaaende Forslag til Lov om Adgang til Erhvervelse af Mortifikationsdom paa Servitutten m. m. i Stedet for Minister for offentlige Arbejder Høgsbro og Finansminister Lassen.

Paa Formandens Forslag valgtes *Deuntzer* og *Carl Hansen* (Viborg Amts 1ste Valgkreds).

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af anden Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1905 til 31. Marts 1906.

Forhandlingen om det *Marineministerens* vedrørende Afsnit genoptoges.

Birek: Det er kun et Par Bemærkninger, som dette Afsnit af Finansloven giver mig Anledning til at gøre. Jeg forstaar for det første ikke det socialdemokratiske Mindretals Stilling, naar det under

Ændringsforslag Nr. 134 nægter at fortsætte med Bevillingen til fortsat Arbejde paa „Peder Skram“. Det staar for mig som ufatteligt, hvad de Herrer have tænkt paa, at man skal gøre med et halvt- eller kvartfærdigt Skib. Min Stilling er given, idet jeg mener, at Rigsdagen ikke staar frit overfor Bevillinger, der tidligere ere givne; jeg synes derfor, at Ændringsforslaget om at nægte Fortsættelse af Byggearbejderne paa „Peder Skram“ gaar ud over alle Grænser.

Ved Ændringsforslagene Nr. 132—33 kan jeg derimod følge disse ærede Medlemmer, naar de foreslaa at tiltræde den højtærede Marineministers Forslag om at give en forøget Bevilling til Hornblæseres og Orlogsværftets Betjentes Lønninger. Det samme gælder Bevillingen til Orlogsværftets Arbejdere. Jeg tror, at vi i Virkeligheden ere mærkværdig enige om Realiteten i denne Sag. Vi vide alle, at disse Folks Lønninger ere miserable, og at denne Forhøjelse af Daglønnen paa 20 Øre, hvad ikke er stort mere end 2 Øre pr. Time, er mere end ønskelig. Der er vist i dette Ting Enighed om den Forudsætning, at Staten bør staa som den bedste Arbejdsgiver i Landet. Og for saa vidt en Forhøjelse af 20 Øre gør Staten til den bedste Arbejdsgiver, er det for mig en Realitetsgrund til at stemme for Ministerens Forslag. Jeg skulde imidlertid ikke have opholdt mig derved, men nøjedes med at stemme for Forslaget, hvis det ikke fra Flertallets Side var blevet motiveret med dette evindelige Drøvtyggerstandpunkt, at man maatte opretholde Status quo. I Fjor havde vi ogsaa den Fornøjelse at høre det ærede Medlem for Ringsted (Zahle) tale om Status quo.

Jeg blev i Gaar noget misforstaaet af det ærede Medlem, da jeg spurgte om, hvilken Sjel eller Tunge der talte ud af ham, om det var med en Rebeltunge, han talte, eller om det var som Ordfører for Reformpartiet. Jeg har egentlig ikke kunnet tænke mig, at det kunde være paa Flertallets Vegne, al den Stund det ærede Flertal ikke anerkender status quo, navnlig ikke, naar den føres ud i den Konsekvens, som det ærede Medlem vilde drage den ud i. Der var mere Grund til at tro, at han talte paa egne Vegne, netop fordi der foregik denne Understregen af status quo. Denne Fordring passer ikke med den højtærede Konseilspræsidents Udtalelser. Jeg synes derfor, at det ærede Medlem ikke er saa klog, som man kunde vente af en vordende stor Partifører. Jeg